

ՄՐՎԱԼՈՅՍ ՄԻՒՐՈՆԻ ՕՐՅՆՈՒԹԻՒՆ

Ե Ւ

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՑՈՑ ՎԵՅ. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԳԱՅԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՔՍԱՆԱՄԵԱԿ ՍՈՒՐԲ Էջմիածնի ՄԵԶ

Ա. ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Այս տարուան Մարտ ամսուն, Ամենապատիւ Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպո-, Պատրիարք Ս. Երուսաղէմի, ընկերակցութեամբ Արևմտեան Եւրոպայի Կաթո- ղիկոսական Պատուիրակ Գերշ. Տ. Սերովբէ Ս. Արքեպիսկոպոսի և Տ. Շահէ Ս. Արքեպիսկոպոսի ուղղուրուեցան Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածն։ Սոյն այցելու- թեան նպատակն էր Վեհափառ Հայրապետի և Յորբելինական Յանձնախումբին հետ խորհրդակցիլ և որոշել Միւռունօրհնութեան և Ամենայն Հայոց Կաթողի- կոսի գահակալութեան քանամեակի հանդիսակատարութեան մանրամասնու- թիւնները։ Ամեն. Պատրիարք Սրբազնը, իրեւ նախազահը Յորբելինական Յանձնախումբին, գրած էր արդէն Ն. Ս. Օծութեան թէ Հայաստանեաց Եկե- ղեցոյ նուիրապետութեան և արտասահմանի Հայութեան պարտին էր կազմա- կերպել Յորբելանր իրեւ զեղուտ մը սիրոյ և արտայայտութիւն մը երախտա- դիտութեան իրենց Հայրապետին հանդէպ։ Պատշաճ էր ուրեմն որ հանդիսու- թիւնները կազմակերպուէին Յանձնախումբին և ոչ թէ Ն. Ս. Օծութեան կող- մէ, որ առարկան պիտի ըլլար մեծարանքի այս արտայայտութեան։

Մի քանի նիստերու բնթացքին, որոշուեցաւ հրաւիրել քոյր Եկեղեցի- ները, Մայր Աթոռի թեմակալ Արքեպիսկոպոսները և Եպիսկոպոսները, յա- տուեկ պատգամաւորութիւններ և հաւտացեալ ժողովուրդը, պաշտօնական յայտարարութեամբ։

Որոշուեցաւ նոյնպէս որ Ն. Ամենապատուութիւնը անձամբ երթայ Սրբազն Պապին՝ հրաւիրելու համար պաշտօնական պատուիրակութիւն մը վասիկանէն, իսկ Գերշ. Տ. Սերովբէ Ս. Արքեպիսկոպոս հրաւիրելու երթայ Քէնթըրպըրի Սրբազն Արքեպիսկոպոսը։

Ըստ այն, Ամեն. Պատրիարք Սրբազնը ներկայացաւ Սրբազն Պա- պին, և շատ սիրայիր տեսակցութեան մը ընթացքին, ուր Քահանայապետը յայտնեց իր զերմ սէրն ու համակրանքը Հայ ժողովուրդին և Եկեղեցին հան- դէպ, խոստացաւ բարձրաստիճան պատուիրակութիւն մը զրկել Մայր Աթոռ, Միւռունօրհնութեան մանակցելու համար։

Ս. Աթոռ վերադարձին, Արեն. Պատրիարք Սրբազնութեաց անհրաժեշտ նամակներն ու Հրաւէրները պաշտօնական անձնաւորութիւններուն և առաւ ամէն քայլ որպէսսղի արժանաւոր չքեղութեամբ կայանան կջմիածնական հանդիսութիւնները:

Բ. ՄՐՅԱԼՈՅՍ ՄԻՒԽՈՂՆԻ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

Էջմիածին, դարձեալ էջմիածին և մի՛շտ էջմիածին. . .

Հայութիւնը ամբողջ անգամ մը ևս ոտքի ելաւ, ուխտի երթարու համար իր Մայր Տաճարին: Աշխարհի ամէն կողմէն ուր կայ Հայկական կեանք, առաջնորդ, պատգամաւոր և ուխտաւոր ուղղուցան գէպի Մայր Աթոռ, մասնակցելու Համար սրբալյոս միւսոնի օրհնութեան: Անդամ մը ևս հեռուներէն բարու սրտիր նայեցան դէպի Լուսաւորչի լուսաշէն Տաճարը: Հաւատացեալ Հայր նորէն ապրեցաւ սարսուոր Հաւատացին և ջերմութիւնը լոյսին, խորհրդանշուած Ս. Էջմիածինով: Բայց այս անգամ Հայկական Համազգային այս Հանդիսութեան մասնակցելու եկան նաև քոյր Եկեղեցիները, բերելու Համար իրենց ալ աղօթքը որ դարերով շարունակուի Հոսիլ հին միւսոնը նորին մէջ և ապահովուի շարունակութիւնը Հայ Եկեղեցւոյ՝ դարէ դար և սերունդէ սերունդ: Իսկ Հայաստանի Հաւատացեալ Հայ ժողովուրդէն ով որ կըցաւ, եկաւ կջմիածին, բաժին առնելու Համար սրբալյոս միւսոնի բաշխած չնորդքներէն:

Սեպտեմբեր 26ի Կիրակին տօն էր Ս. Հջմափառի մէջ. տօնն էր Վարդապետ Ա. Խաչին, բայց այս Կիրակին տօնախմբութիւնն էր միւռոնի օրհնութեան: Նախորդ իրեկունէն շաբան-շաբան սկսած էր գալ Հայ ժողովուրդը դէպի իր Մայր Տաճարը. իսկ առաջառուն, արևածագին, խոնուած էր հաղարաւոր հաւատացեալներու բազմութիւնը Հնագարեան պատերուն տակ:

Երբ Վեհափառ Կաթողիկոսի գլխաւորած Թափօրը ճամբար ելաւ Վեհաբանէն և անցնելով Տրդատայ Դուռէն ուղղուեցաւ գէպի Մայր Տաճար, Հայութէ թէ Կարգապահութեան հսկող ոստիկանութիւնը կրնար որոշ անցք մը ապահովել թափօրին։ Վեհափառ Հայրապետի նախագահած թափօրին գլուխը կը դանուէին Երուսալէմի և Կոստանդնուպոլոս Ամենապատիւ Պատրիարքները, իսկ թափօրին կը մասնակցէին Հայաստանեաց Եկեղեցւոյ Թեմերու սրբազն Առաջնորդները և եպիսկոպոսաց գասը։ Նորին Սուրբ Օծութեան կողքին կը քայէին Ն. Սրբութիւն Բյմեն, Պատրիարք Համայն Ռուսիոյ, Ն. Սրբութիւն Դաւիթ, Կաթողիկոս Վրաստանի, Մայապարի Աւղղափառ Եկեղեցւոյ Կաթողիկոս Ն. Սրբութիւն Պատիկոս Մատթէոս Մար Թոմա, Ն. Սրբութիւն Պապ Ներկայացուցիչ Կամեացոք Տ. Ուկիլը պահանջ Կարտինալ և Տ. Թոլելիս Արքեպիսկոպոս, Անկիթան Եկեղեցւոյ և Քէնթըրպէրիի Արքեպիսկոպոսին Ներկայացուցիչ՝ Ն. Կամ. Էլիսոն Եպս. Լոնտոնի, Երուսալէմի Յունաց Պատրիարքի ներկայացուցիչ՝ Ն. Կամ. Կերմանոս Մետրապոլիտ, Երուսալէմի Ֆրանչիսկան Միսիոնարնեան Վանահաց կամաց Ա. Տեղեաց Պաշտպան Տ. Մաուրիլիօ Սաքի Վարդապետ և բարձմաթիւ օտար հիւրեր։

Վեհափառ Հայրապետի թափօրը եղբ մտաւ Մայր Տաճար, ժամերդու
թիւնը սկսած էր արդէն, և օրուան պատարագիէն էր Կոստանդնովպլոտ Պատ-
րիարք Տ. Շնորհչ Արքեպիսկոպոս։ Մայր Տաճարի երգչախումբը Կոմիտասնան
պատրագը երգեց բացառիկ յաջողութեամբ և յուզումով, որ լցուց բոլոր
Ներկաներուն սրտերը Դասերուն մէջ և եկեղեցիէն ներս խռուած էր բազմու-
թիւնը Հայ ուխտաւորներու, ժամանած բոլոր երկիրներէն։ Թուրքիայէն, ի-

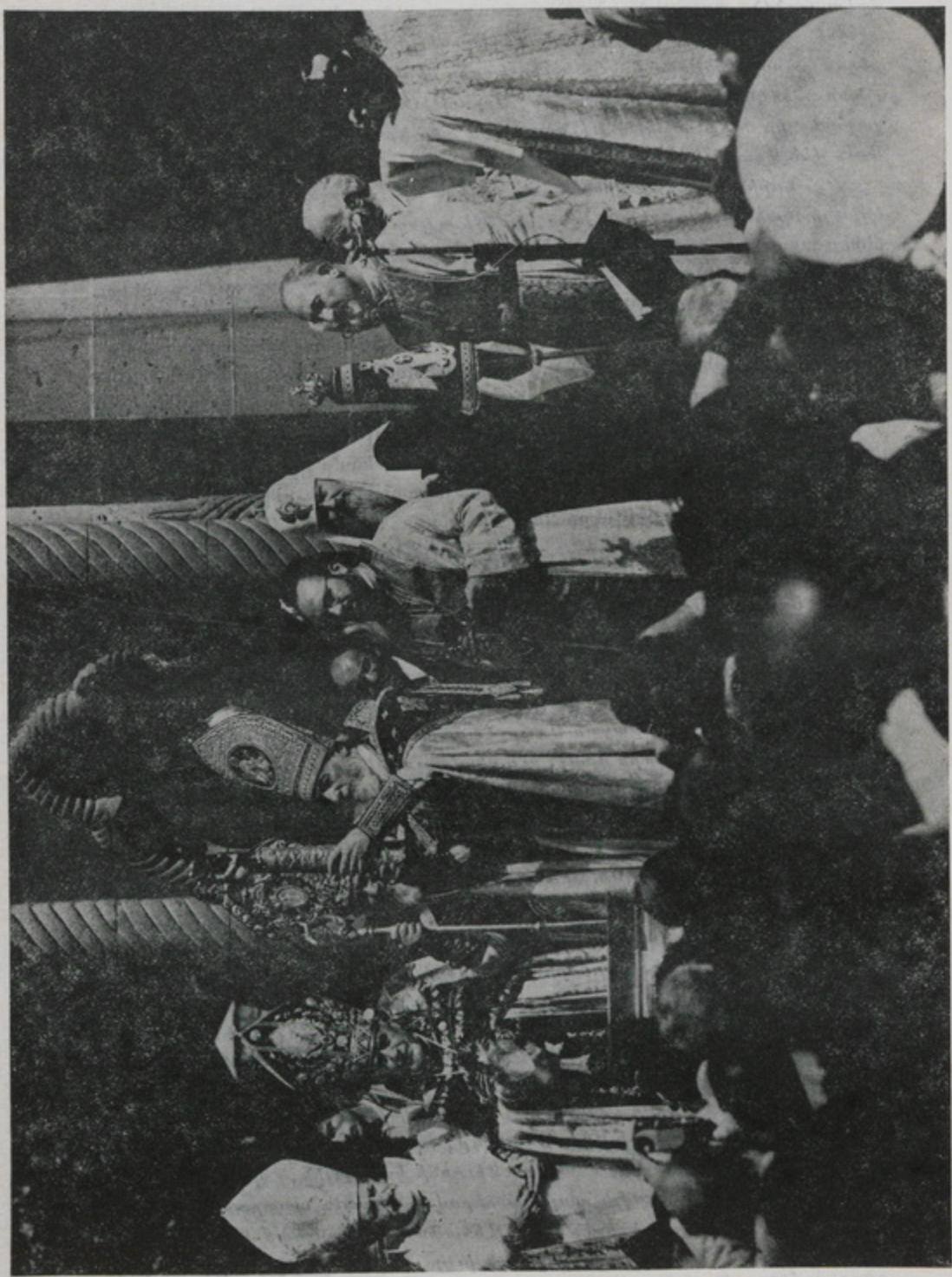
բաքէն, Եղիպտոսէն, Սուրբայէն, Լիբանանէն, Կիպրոսէն, Յունաստանէն, Հրկու Ամերիկաներէն, ամբողջ Եւրոպայէն, Հնդկաստանէն, Աւստրալիայէն և Հրէաստանէն:

«Հայր մեր»էն առաջ Համայն Խուսիոյ Սրբազն Պատրիարքը փափա-քեցաւ բարձրանալ բնմ և ուղղեց իր խօսքը ներկաներուն: Վեհափառ Հայրա-պետը բնմէն ներկայացուց նորին Սրբութիւնը Հայ Հաւատացեաներուն և յայսնեց իր մեծ ուրախութիւնը անգամ մը ևս ողջունելու ներկայութիւնը Խուս մեծ ժողովուրդի Պատրիարքին՝ կծիմածնի Հնադարեան Տաճարէն ներս:

Նորին Սրբութիւնը կարդաց ուղերձ մը՝ զեղուն Համակրութեամբ և եղայրական զգացումներով, ուր, ի միջի այցոց ըսաւ. «Ծնչպէտ քանի մը տա-րիներ առաջ, խորապէս յուղաւեցանի երբ մասնէն Ձեր Կաթողիկոսութեան ա-րաւանիստ այս Սրբազն Տաճարը, կենդանի վկան մեծ, շնորհալի և բարեկա-մական Հայ ժողովուրդի հիմ պառմութեան, որ անցուցած է բազմարի դրժ-ուար օրեր, դարեր շարունակ, սակայն այժմ կը կենայ ամ իրապէտ բարգաւան մեր սիրելի հայրենիքի ժողովուրդներու ընտանիքն մեջ. մեր սիրելի և մեծ հայրենիքին, որուն յառաջացման կը նուիրեն մենք մեր աղօքները և մեր գործերը: Այսօր, այստեղ ենք Ձեզի հետ, վկան ըլլալու այն մեծ և առաջ ոփ Ձեր ժողովուրդը Աստուծոյ պաշտպանութեամբ կը բերէ Ձեզի. Կ'ու-զենք մենք ևս մասնակցի այդ սիրոյ արտայայտութեան և բերել մեր եկեղեցի-ներու. և մեր ժողովուրդին սէրը Ձեր նկատմամբ: Ապա Ն. Սրբութիւնը նուի-րեց գեղեցիկ սրբանիքար մը, ի յշշատակ իր ժամանակցութեան սրբալոյն միւռու-նի օրհնութեան:

Յաւարտ Սուրբ Պատրարքի, Վեհափառ Հայրապետի գլխաւորու-թեամբ եկեղեցական դասը վերագրածաւ Վեհարան և գգեստաւորուելի ետք, Մայր Տաճարի զանգակներու ուրախ զօղանին հետ վերադարձաւ Վեհարանէն դէպի Մայր Տաճար: Հաւատացեալ ժողովուրդի ովկէանոսին ընդմէջն, եկե-ղեցական Հայրերը բարձրացան Մայր Տաճարի զանգակատան դիմաց յատկա-պէս պատրաստուած բնմին վրայ, ուր զետեղուած էր սրբալոյն միւռունի կաթ-ան: Միւռունօրհնութեան արարողութեան ժամանակցեցան Հայաստանեայց Ե-կեղեցոյ նուիրապետական երկու Աթոռներու Սրբազն Պատրիարքները, շըր-ջապատուած տասներկու արքեպիսկոպոսներով և եպիսկոպոսներով. իսկ բն-մին վրայ, Նորին Սուրբ Օծութեան երկու կողմէնը բազմեցան քոյր Եկեղեցի. ներու Սրբազն Պատրիարքները՝ Ն. Սրբութիւն Բիմեն, Ն. Սրբութիւն Դա-սկիք, Ն. Սրբութիւն Պապիկոս Մատթէոս Մաք Բոմետ, Ն. Վահե. Կարտինալ Աւլլպարանտզ, Ն. Վահե. Էլիսոս Եպիսկոպոս և Կերմանոս Մետրապոլիտ:

Կէսօր էր, երբ Հայաստանի պայծառ երկինքին և գեղեցիկ արձին տակ սկսաւ միւռունօրհնութեան սրբազն արարողութիւնը: Վեհափառ Հայրապե-տին շուրջ Հայ բարձրաստիճան հոգեռողականներէն իւրաքանչիւրի մեռքին մէջ կար ժամունք մը Թաղէոս Առաքեալի, Բարթողիմէոս Առաքեալի, Սանդուկտ Կոյսի, Գրիգոր Լուսաւորչի Աջը, Գեղարդը, յատուկ ափսէի մը մէջ պալասան իւղը. անոնք իրարու ետևէ ժօտեցան միւռոնի կաթոսյին, օրհնելու համար բուրումնաւէս ծաղիկներով և պալասաններով յատկապէս պատրաստուած սրբ-աբազն իւղը: Ընթերցուածներէն ետք, Վեհափառ Հայրապետը մօտեցաւ կաթ-առային և անոր մէջ լիցուց նախ պալասան իւղը, ապա՝ հին միւռոնը, և նորող-ուած միւռունը օրհնեց Գրիգոր Լուսաւորչի Ս. Աղով և Բարթողիմէոս Առաքեալի բերած Գեղարդով: Եռացող միւռունին շուրջ Կաթողիկոս, զոյր Պատրիարք:

Առաջին աշխարհամարտության առաջնահարձությունը կազմության մեջ առաջարկվել է Հայաստանի կողմէ:

ներ, Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ առաջնորդներ և եպիսկոպոսներ երգեցին «Օքնեացի և սրբեացի սրբալոյս միւռոննե» և յուզումը ալիքի նման անցաւ. Ժողովուրդի ծովիչն, բարձրանալու համար առ Աստուած՝ յայտնելու Հայ ժողովուրդի երախտաղիտութիւնը, որ անզամ մը ևս Գրիգոր Լուսաւորչի տեսիլքէն ծնած Տաճարին մէջ, Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի յաջորդը Գրիգոր Լուսաւորչի իսկ օրհնած միւռոնէն կը խառնէր նոր միւռոնին մէջ, ապահովելու համար շարունակութիւնը աստուածային օրհնութեան և շնորհքին, եկած Հայ ժողովուրդին և նորէն իշխող մեր Հայրենի հողին վրայ: Բոլորին սրտէն անցաւ սարսուռը Հոգեղալուստին, բոլորն աւ զգացին թէ դարձեալ կը բացուէին երկինքի դռները և Սուրբ Հոգին կ'իջնէր սրբազան այն իւղին մէջ, որ Հայաստանի և Սփիռքի

Մաս մը Ս. էջմիածնի շրջափակին մէջ հաւաքուած հաւատացեալներու ծովածաւալ բազմուրենէն:

Հայ ժողովուրդին պիտի տանէր շումչը Սուրբ Հոգիին և դրոշմը աստուածային օրհնութեան: Անզամ մը ևս բոլորի սրտեբուն մէջ կ'իջնէր խորհուրդը Հայ ժողովուրդի տեսելու և դարձեալ ու միշտ վերապրելու կամքին: Նոր սրբագործուած միւռոնի կաթսան նորէն կը ծածկուէր ճերմակ շղարշով և եկեղեցական դասը կը մօտենար Համբուրելու նոր Ռւստի այս տապանակը, որուն ներկայութիւնը Սուրբ Էջմիածնի մէջ անդամ մը ևս կ'ապահովէք Հայ ժողովուրդը թէ Հաստատուն է Հայաստանեայց Եկեղեցին և թէ «զրունք դժոխոց զնա մի՛ յաղթահարեսցեն»: Հայ ուխտաւորները և բարեպաշտ բազմութիւնները շարքով մօտեցան միւռոնի կաթսային և անոնք ևս իրենց հասատքի ջերմ Համբոյրը դըրին այնտեղ:

Յաւարոս արարողութեան, Կաթողիկոսական թափօրը իջաւ Սեղանէն և ուղղուեցաւ Վեհարան։ Կաթողիկոսական գահասրահէն ներս, յանուն եկեղեցական դասին և արտասահմանէն փութացած պատգամաւորներուն և ուխտաւորներուն, խօսք առաւ Արևմտեան Եւրոպայի Կաթողիկոսական Պատուիրակ Գերշ. Տ. Սերովիք Արքեպոս. Մանուկեան։ Ի ժիջի այլոց, Նորին Սրբազնութիւնը ըստ.

Աստուածարեալ Հայրապետ,

Այսօրուան պատմական և վիմաշալք որբալոյս միւսոնի օրենութեան տարին քոյլ տուեկ յանուն Հայ հոգևոր գասութ, Հայ հաւատացեալներուն և ամբողջ Հայ ժողովուրդին որ ի հայրենիս և ի սիհուս աշխարհի սրտագինս շնորհաւարել և յայտնել ամենուն երախտագիտական զգացումները Զերգ Ս. Օ. ծութեան։

Զեր հայրապետութեան ժամ և մէկ երջանիկ տարիներու ընթացքին Աստուած քախտաւոր առիքը շնորհեց Զեզի չար անգամ կատարելու Սուրբ Միւսոնի շնորհարաջին օրինութիւնը. բայց այսօր ամենէն պատմական ու մեծաշուրջ եղաւ վասն զի ոչ միայն բազմահազար հաւատացեալներ խանդավառութեամբ, երկիւրածութեամբ և արցումքու աչենքով հետևեցան այս բացառիկ և հոգեպարար արարութեամ, այլ նաև անոր մասնակցեցան առաջին անգամ ըլլալով պատմական և բոլոր քոյլ եկեղեցիներու բարձրաստիհան Անրիայացուցիչները, որոնց անունները Դուք արդէն յիշեցիք Զեր այնքան հոգեշումն և պերսախոս պատզամին մէջ։

Սուրբ Միւսոնի օրենութիւնը մեր եկեղեցւոյ ամեննեն ժողովրդական և յնորիդաւոր արարութիւնն է, ուր Ս. Հոգույց շնորհները կ'իշեն և Ս. Միւսոնի միջոցաւ կը բաշխուի Հայ հաւատացեալներուն. ան, մեր ժողովուրդի հազեկան կեամէի ամենէն քանձացեալ արտայայտութիւններէն մէկն է որ ոսկի շրայնը մը մեզի կը կապէ մեր անցեալ և մեր հաւատաւոր հայրապետներու ստեղծաբար ոսկին, որոնց արծանաւոր յաջորդն է՛ Դուք և կը զօրացնէ և կը վերապրեցնէ մեր ազգային սրբութիւնները, մեր Քրիստոնէական հաւատքը և սէրը մեր հոգևոր մշակոյքի արժէններում։

Կուգեն վատահեցմել Զերգ Վեհափառութիւնը որ այս պատմական և յիշաւակելի օրուան առքին ամբողջ Հայ ժողովուրդին մնածաւմներն ու զգացումները կերպանացած են Մայր Հայրենիքի սիրտին, Մայր Արռ Ս. Էջմիածնի մէջ կատարուող Սրբալայս Միւսոնի օրինութեան և շինարար, ազգաւեր և աստուածարեալ Հայրապետիդ 20 տարիներու արդիւնաշատ գործունեւութեան շուրջ։

Մեր ժողովուրդի պատմութիւնը ալեկոծ ծովու մը կը նմանի, որուն միակ ամուր խարիսխը, խաղաղ նաւահամգիստը եղած է մեր Ս. Եկեղեցին, և անոր հայրապետները, անոր ոչ միայն հոգևոր, այլ նաև հաղաքական առաջնորդները եղած են անոր գժուարին պայմաններուն մէջ։

Ցանուն ամրողին, Վեհափառ Հայրապետ, դարձեալ շնորհակալութիւն և երախտագիտութիւն Զեզի. մաղրելով, որ Աստուած տակաւին շատ երկար, առողջ կեամէն պարզէ Զեզի, արդէնզի այսախի պատմական, համազգային և համանկեղեցական գեղքերով պայծառացնէ՛ք, տարածէ՛ք և լուսաւորէ՛ք Քրիստոնէական լոյս հաւատքը, ի փառ Աստուծոյ և ի պայծառութիւն Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ և Մայր Արռ Ս. Էջմիածնի։

Կէսօրէ ետք, Վեհափառ Հայրապետը ճաշի հրաւիրեց Հոգեորական դաւոր ամրողութեամբ, Հիւր Եկեղեցականները, Հայաստանի Ներքին Թեմերէն և արտասահմանէն Եկած արքափակոպոսները, եպիկոպոսները, վարդապետները, քահանայ Հայրերը, ինչպէս նաև օտարա Եկեղեցական հիւրերը:

Գ. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՎԵՀԱՓԱՌ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՔՍԱՆԱՄԵԱԿԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆ

Հակիրճ խօսքով մը բացուած յայտարարելէ ետք օրուան հանդէոր, Գեղը. Տ. Շահէ Արքեպիսկոպոս հրատիրեց բոլոր ներկաները յատնկայր արտասանելու «Հայր մերը» ժիարերան: Ապա նուազուեցա Պետական Հիմնը և անժշտապէս ետք, յանուն Կեդրոնական Յորելինական Յանձնախումբին, խօսք առա Ամեն. Տ. Երիշէ Արքեպիսկոպոս, Պատրիարք Աթոռութ Ս. Երուսաղէմի:

Համեմիսաւոր գիտակցութեամբ, որուն խորքը հիացաւ կը կազմէ,
Հայ ժառավարքը ամենուքի իր յարգանքի տուրքը կը բերէ վերստին Նորին Ս.
Օծուրին Տ. Տ. Վազգեն Վեհափառ Կաքաղիկոսին, անը բանաւեայ զահա-
լաւութեան յոթեանին առիթով :

Մեծ մարդոց հոգին բացատրութիւնը պէտք է որևէ ի հոգին մէջ այն ժողովուրիխն, որուն ծոցածին զաւակներն են ամենք։ Անշուշու բարեպաշտ մօք մը և ազնւակաց եօր մը հոգին ստացած է այսօրուան յօրեւեար իր հոգին կայծը, որ այժմ խարսչիկ է վերածուեր իր մէջ, մեր ցաւերաւ և կարիքներան իրեւ պահանջի և փառու առաջնորդութեան։ Մեծ մարդեց անձնաւորեալ արտայայսութիւններ են իրենց ցեղին ու ժամանակին. անաց կեսերի պատմութիւնը պէտք է որևէ ոչ քէ հոյլ մը բուռակներու և ժամօրութիւններու մէջ, որոնցտ կ հիւսուի կենացքութիւն մը, այլ լուսաբաւութեան մէջ այն

հգտումներամ և շարժառիքներամ՝ որպես կը յատկանշեմ ամսաց ժամանակն ու միջավայրը:

Անոնք որ տակաւ կրցին նանչեալ նորին Սուրբ Օծութիւնը իր իգաերաւ անկեղծութեանը մէջ և մեր ժողովուրդին խոր կարիքները, կ'զգած այժմ քէ Լուսաւորչի Արոռին զահակալ ըլլալու իր ընտրութիւնը մոր քուականի մը առաւօսը կը բերէր Հայ Ծինդեցյա երկնիքն ներքէն։ Այս մոտանումը իր մէջ ոչ չինչ ունի պատրողական, վասնիքի արդիսնք է ոչ քէ զգացումի՝ այլ սկզբումքին մը։ Այդ սկզբումքը այն համազաւմն է, քէ համայնքներու շինութեամ գործը կը կարօսի բարյալիկ ուժերու, որպես երկան կուգան եղական առաջինութիւններով եարուստ գործիշներու միջոցաւ։

Հայութեան լաւագայք օքերը կը գուգաչկալին միշտ իր բարյալիկ մեծութեան բաւականներուն։ Այդ բաւականներէն իրաքանչիւրին փերկ կը ուսանի դէմքն ու անունը տեսիլով լցուան մարդոց, որոնց մէջ կ'առարի Ասսունոյ հոգին, առաջնորդութեան ճշշարիս ուժը։ Այդ հոգին բաժին մը կայ նորին Ս. Օծութիւն Վազգէն Կաբողիկոսին մէջ։ Առանց այդ հոգին, ամէն օր մարդուն մէջ ապրոյ կենդանի տեսիլիքն, մենք պատրանքի զոհեր ենք միայն։ Առանց այդ կենդանի շունչին, մեր խօսքը բարբանչանք է, իսկ մեր գործը անիմաստ շարժումներու տեսարան մը։

Նորին Սուրբ Օծութիւնը հոգին և տեսիլիք մարդ է, մեր օքերու ամենէն պատկանելի և բացաւիկ արժէք ներկայացնան դէմքը։ Անհատներու կեանքին մէջ քիչ անգամ կարելի է հանդիպի որ պատույ և դիրքի յառաջիմութիւնը զուգըբթաց ժալած ըլլայ գուռ անձնական արժանիքնեն ենս, ինչպէս կը հաստառուի Նորին Ս. Օծութիւն Վազգէն Կաբողիկոսի պարագային։ Այս է պատմառը անտարակոյս որ իր կեանքը տեսարան մը ըլլալէ աւելի փառք մըն է մանաւանդ. գայց դիտելով մարդ երմուտանքն աւելի կը սարչի, այսինքն կ'անձ փորձառութեամբ և հոգիով։ Անոնք մարդեր են, որոնք կրնան կարդալ անկեզ մորենին վրայ իրենց ժողովուրդին նակատագիրը։ Որպես կրնան լուն ձայնը սր զիրենք իրենց ժողովուրդի առաջնորդութեան կը կաթչէ։

Հասկացողութեան խոշոր տարբերութիւն մը կայ անշուշտ արժէքի և արժանիքի ըմբռումներամ միջն։ Առաջինը վիճակ մըն է, իսկ երկրորդը յաւելեալ առաքինութիւն մը, որուն կարելի է տիրամալ կամքով և գիտակցութեամբ։ Ենիլ արքայարդի արժէք է անշուշտ, բայց այդքան միայն. անոր բուն արժանիքը մարդ կ'ունենայ այն տան երբ արժէքը կարենայ վերածել արժանիքի։ Ահա քէ ինչպէ՞ն Նորին Սուրբ Օծութիւնը աւելի բան երեսուն տարիներ անձնազնի յօժառութեամբ առութելի ենք ինքնինք կոչումներու ամեննեն խորերդաւորին և ազգուականին, կրցած է բարձրատեղ ժահանայութենի ժահանայականութեամ, շնորհի իր անքառի նկարագրին, իմաստութեամ, հոգեկան կարողութիւններուն և արդինաւոր գործունելութեամ։

Գործը զար խան տարիներ տառաջ ստանձնեց Նորին Ս. Օծութիւնը, դիւրին չէր։ Բարօս ալ գիտենք քէ Արռութը բառապանձ զահեր ըլլալէ աւելի խաչը են։ Դժուարութիւնները շատ յաճախ այնքան մէծ են, որ երաշքներու պէտք կայ զանքնք դիմակալելու։ Սակայն ազգին վատահութիւնը առաջին մէկ այնքան մէծ եղաւ իր սիրելի Հայրապետին նկատմամբ, որ սիրով պահանջեց որ գործուի այդ երաշքը։ Մայր Տաճարի նորոգութիւնը, Վեհարանի բարեկարդումը, Ճեմարանին և Տպարանին տրաւած առ քափը և Մայր Արոռի տնտեսական վերականգնումը առէջներ եղան երաշքի այդ քեզանին։

Աւերմերէն վերականգնու նորագիտաւը Մայր Հայրենիքի կողին նորին Ս. Օծութիւնը գիտցաւ շիմնել, զարդարել և ծագկեցնել Մայր Արոռ Ս. է-

միածինը։ Հայ ժողովուրդը անցնող յիսուն տարիներուն արքայական պատմութեան հազցուց աւերներու մէջ դարերէ ի վեր նստած սգաւոր Մայր Հայրենիքին, իսկ Վազգեն Կաբովիկոս այդ պատմութեանը հազցուց Ս. Էջմիածնին։ Անօնք, այդ յափունեական զոյգ մայրերը, քօրափած իրենց դարաւոր փոշին, այժմ իրարու կը նային բաղցը ժայխով, խրած սրբազն դամակը Վշտի և քը-ւոռուրեան կոկորդին։

Նման եռամբնեար հայրապետութեան, Խորին Ս. Օծուրեան համար Հայոց հայրենիքն ու ժողովուրդը անշամանդապ նշանառութիւններ են, որոնց պէտք է միշտ հաւատարիմ մնալ ի գիբ ամէն գուեզուրեան։ Իսկ Հայ Եկեղեցին անհանաձ դրոշ մըն է, Լուսաւորչ կանքեղը որ կը լուսաւորէ մեր անցեալի սխրագործութիւնները, ինչպէս նաև ապագայ վաղորդայնները։ Այս մտասեսի մգութիւն տակն է որ ան գործեց հսանէ աւելի տարիները, եռանդով, սիրով և հաւատարմաւրեամբ, իբրև արժանաւոր պետք Հայ Եկեղեցին։

Տակաւին, ենվուապեսի գաւառամբ առած քանի անզամներ, Խորին Ս. Օծուրիւնը շրջած է աշխարհէ աշխարհ, գաղուրէ գաղուր, օրինելով, սփափելով և հրահանգելով աշխարհացրի իր հօտը Ս. Էջմիածնի և վերածնող Մայր Հայրենիքի զգացումնն ու զաղախարավը։ Այդ զոյգ զգացումներու ուսկի գետ է որ կը հսուցնէ ան, տարիներէ ի վեր, արտասահմանի մշուշներուն նստած իր պահութիւն զաւկեներու հոգին ներս։

Ի վերջոյ պէտք է գիտնամբ քէ Ս. Էջմիածնին ոչ միայն բարձր քերդն է հաւատիքն, այլ նաև ոսկի կամուրջը Հայ Սփիւաքի և Մայր Հայրենիքի միջն։ Արրազս սապանակը որուն մէջ տակաւին պահուած կը մնայ հապար անզամ նահատակուած բայց յաւերծ կենդանի ժողովուրդի մը հոգնոր մինիքարուրեան և հաւատիք մուրհակը։ Ան մեր գարաւոր մուրերը լուսաւորող փառոսն է եղած, մէկ ուրիշ երեսը մեր հայրենիքն ու ժողովուրդին։ Ամէն անզամ երբ աղջտներ հարուածեր են մեր մէկ երեսը, մենք միւսք ենք դարաւոցեր, մշտնշնաւորելու մեր պազային գոյուրիւնը։ Առանց Ս. Էջմիածնի, մեր ժողովուրդի հոգնոր երեսն, շատ բաք պիտի պակսէր մեր կեանէն և մեր ժողովուրդի ապագայ սխրագործութիւններէն։ Զեյա ստեղծագործութիւն, մէջն ըլլալով նաև գեղեցիկ սիեղերէին, երէ անը պակսի հոգեկան տարրը որ կը բոցավական իրավունք ունի մարդու առողջութեան համար կարի մը լոյս և ափ մը բարիք, ամսելու անանց կիզիչ պասութք։

Դժուար է անշուշ արժանիքներու համեմատական կշխոր կազմել, սակայն մարդիկ մեծ են համաձայն իրենց գոյուրներուն։ Ամսենք որ կը խիզախնեն իրենց անձին համար, իրենց կեանէր կ'արժեն։ անոնք որ կը պայքարին ի խնդիր աշխարհի միւրական բարիքներուն, աշխարհը կը գունեն լոկ։ Իսկ անօնք որ կը գտինի իրենցն անդին, յաւիտնեական ու համայնական նշանառութիւններուն, մեծագոյններն են մարդոց որդիներէն, որոնք ցխնեն մարդոց քերել կարի մը լոյս և ափ մը բարիք, ամսելու անանց կիզիչ պասութք։

Վեհափառ Տէր, քայլ տուէք որ յախուն Հայ Եկեղեցւոյ լուրեան, պաշտօնէուրեան և ժողովուրդին, շնորհաւորեն Ձեր գահակալուրեան քանակ, մազքելով ի սրտ որ Աստուածային օրինուրեամբ տակաւին երկար ապրիք, իբրև իմաստուն դիտապես և ժիր տառառուակը մեր Եկեղեցին։ Ապրիք երկար, իմականացնելու ոչ միայն մեր կողերը, այլ նաև որպէսզի տեսմէք իրականացնումք մեր ժողովուրդի դարաւոր երազին։

Ողբուած Աստուածը մեր հայրերուն քող միշտ անսասան պահէ Լուսաւորչի գաներ, ինչպէս նաև Սովունական մեր հայրենի աշխարհը. Քող իր վը-րայէն չանցնի թեառ և քեր չարիքին, և իր կողերուն չծանրանայ բռունցքը բամակալին։ Զակսի քող իր եռդերէն Հայ բարուկը շիմարար, իր գործարան-

ներկն՝ ձայնը աշխատանիքի ոսկի մուրճին։ Առատ ըլլան միշտ հնձաթները բարի-
ֆին և բացուի ժպիտը երջանկութեան հոգիներաւ մէջ, որպէսզի կարենանիք ը-
սել մեր սիրտերու խորկն։ Ովաննան նարանորոգ յարուցելոյն մեր նկեղեցին
և Հայրենիքին։

Կարգադրուած էր Յանձնախումբին կողմէ որ բոլոր խօսուած ճառերը
թարգմանուէին Փրանսէրէնի կամ անգլերէնի և բաժնուէին օտար հիւրերուն-
այնպէս որ անհրաժեշտ չեղաւ հայերէնէ օտար լիզուներու թարգմանելու հա-
յերէնով արտասանուած ճառերը։

Երուսալէմի Սրբազն Պատրիարքին յաջորդեց Գերշ. Տ. Կոմիտաս
Արքեպիսկոպոս, Առաջնորդական Փոխանորդ Այրարատեան թեմին և անդամ
Գերագոյն Հոգևոր Խորհուրդին, որ կարդաց ինաւմքով պատրաստուած զեկու-
**ցագիր Ժը, երկագորէն նկարագրելով Վեհափառ Հայրապետի քանամենայ դո-
ծունչութիւնը՝ իր բոլոր երեսներով։**

Այնուհետև Գերագոյն Հոգևոր Խորհուրդի անունով, Գերշ. Տ. Շահէ
Արքեպիսկոպոս կարդաց յատկապէս պատրաստուած հետեւալ ուղերձը։

Տեան Տեան Վազգէնի Առաջնոյ
Աստուածարեալ և Սրբազնասուրբ
Հայրապետին Ամենայն Հայոց
Ի Սուրբ Էջմիածին

Վեհափառ Տէր,

Յայտ առնեմք Սրբութեան Զերոյ, եք է Գերագոյն Խորհուրդ աստուա-
ծակառյաց Արռույս Սրբոյ Էջմիածին, խորհուրդ ի մէջ արարեալ, անդամեաց
զեկեղեցաշէն, հայրենամուէր և յոզմազան գործ շնորհագարդ Հովուապետին
Ամենայն Հայոց։

Յաւուրա բանամեայ վեհաշուր գահակարութեան Մեծի Քահանայա-
պետիդ, նկեղեցի Հայաստանեայց, որ ի յորբնացեալ էր ի բարեզարդութեմէ-
րեմին, յոյժ պայծառացաւ և բարձրագուլի կամակարութեամբ երևելի եղև
յաշխարին և յազգին մերում։

Վասն որոյ Գերագոյն Խորհուրդ Մայր Արռույս Սրբոյ Էջմիածին, ի
տրիսուր աստուածանոյ գործոց նպիսկոպոսապետիդ Ամենայն Հայոց, այլ-
և ի նշանաւրումն բանամեայ գահակարութեան Նայրագայք Պատրիարքիդ և
Կարպիկոսիդ ասհմանեաց շնորհել մեծագործ Գահակալիդ Մեծի Արռույս և
Հովուապետիդ, գահմանկուա և զամկեհուա ԱՐՄԻՒ ՀԱՅԻԱՊԵՏԱԿԱՆ, յանութ
Մերս Սրբոյ Նկեղեցւոյ և համայն ժողովրդեան Հայոց։

Վեմից վեհագոյն, ընկալ քաղցրութեամբ զայս պարգև ազգամուէր,
որ վայել է Մեծի Հօրդ, քանզի Դու ևս Հովիլ քաջ և խմատում քրիստոնական
նկեղեցւոյ և Քև պարծին Նկեղեցի Հայաստանեայց և ամենայն ժողովուրդ
Հայոց։

«Թագաւոր երկնաւոր, զեկեղեցի քա անշարժ պահեա, և զգաւազան իշ-
խանութեան մերայ Հայրապետի, պայծառացուցեալ ծաղկեցո յամայր ամս»:
Ամէն :

Անդամք Գերագոյն Հոգևոր Խորհրդայ՝

ՍԵՐՈՎՐԻ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
ԿՈՄԻՏԱՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
ՇԱՀԵ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
ՅՈՒՍԻԿ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
ԱՌԱՔԵԼ ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ
ԱՐԱՐԱՏ ՂԱՐԻՊԵԱՆ
ՍԱՐԴԻՍ ՄԵԼԻՔՍԵԹԵԱՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԹՈՓՈՒԶԵԱՆ

Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին
27 Սեպտեմբերի 1976 թ.

Ապա Գերշ. Տ. Սերովրէ Արքեպիսկոպոս յանուն Գերագոյն Հոգևոր Խորհրդին, Վեհափառ Հայրապետին կուրծքը զարդարեց յատկապէս պատրաստուած ոսկեայ արծիւով :

Օրուան Աստենապետը խօսք տուաւ ՀՍՍՀ Մինիստրների Սովետին կից Հայ Եկեղեցւոյ Գործերու Խորհրդուի Նախագահ Տիար Սարգս Գասպարեանին, որ յանուն Հայաստանի Կառավարութեան և Հայ Եկեղեցւոյ Գործերու Խորհրդին, ինչպէս նաև իր անձնական անունով ներկայացուց որտագին ըշնորհաւորութիւններ Վեհափառ Հայրապետին։ Ան ի միջի այլոց ըսաւ. «Քաջատեղեակ Հայ ժողովուրդի ողբերգական քայց հերոսական պատմութեան, Զեր զործունեութիւնը Անշշնչաւեցաւ միշտ մեր հիմ և հաղաքակիրք ժագա վլուրդի երեք հազար տարուամ պատմութեան գիտակցութեամբ, ժողովուրդ մը՝ անցած դժուար և նմանը չունեցող փարձանեներէ, ժողովուրդ մը՝ անհաւասար նախատամարտներ մզած և իրազրծած փառաւոր հաշագործութիւններ. արի այս ժողովուրդը, որ գտնուեցաւ ահաւոր վտանգին առջև վերջնականապէս զնջուելու ժողովուրդներաւ ցանկէն, այդ ժողովուրդը կրցաւ դարձեալ ուշքի գալ, ոտքի կանգնիլ, շնկել ողնայարք, ելլել իր մինակութեան հարայրին մէջէն ինչպէս վեպի Միհերը, և ականջ տալով ազգային և ընկերային արդարութեան ձայնին, մտաւ խիզախօրէն և անայլայլ հաւատեռվ Սովետական Միութեան ազատ ժողովուրդներաւ ընտանիքէն ներս։

Պարոն Գասպարեանի ողջոյնի խօսքէն ետք, հանդէսը ընդմիջուեցաւ քառորդ ժամարով, որմէ ետք օրուան Աստենապետ Գերշ. Տ. Շահէ Արքեպիսկոպոս Հրաւիրեց Կոստանդնուպոլսոյ Պատրիարք Ամեն. Տ. Շնորհէ Արքեպիսկոպոսը, որ ըսէ իր ողջոյնի խօսքը՝ ի գիմաց Հայ Եկեղեցւոյ Նուիրապետական Աթոռներուն և թեմերուն։ Ամեն. Պատրիարք Սրբազնը իրեն յատուկ նրբութեամբ և հաւատքի չունչով արտայայտեց Հայ Եկեղեցականութեան հաւատարմութեան, հիացումի և յարգանքի խօսքը իր մեծ Հովուապետին նկատմամբ՝ իրրե Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց, իրրե Հայաստանեայց Եկեղեցին Աւետարանի շունչով և Առաքելական ողիով ներշնչող մեծ Եկեղեցական, և բնարաւ նորդին Սուրբ Օծութեան՝ չնորհաւորութիւնները նաև Թուրքիոյ ամբողջ Հայութեան։

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը երբ իր խօսքը կ'ըսէ կարողիկոսական զահակալուրեան ժամամեակի համդիսուրեան ընթացքին :

Ամեն . Տնորհք Պատրիարքին յաջորդեց Համայն Ռուսիոյ Պատրիարք, Ն . Սրբութիւն Բիմենը : Նորին Սրբութեան խօսքը ռուսերէնէ Հայերէնի թարգմանեց Պրն . Հայկ Առաքելեան : Ստորև կու տանք Ռուս մեծ եկեղեցականին զեղեցիկ վկայութիւնը Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին նկատմամբ .

Չերք Սրբուրիւն, սիրեցեալ Եղբայր ի Քրիստո, Ամենայն Հայոց Մայրագոյն Պատրիարք-Կարողիկոս Վազգէն Ա,

Բարձրապատիւ Հովուապետներ և Հովիւներ Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցու,

Թանկագին Եղբայրներ ու Ֆոյքեր,
Յարգելի հիւրեր .

Մեր սիրտը նորից լցուած է ուրախուրեամբ դէպի ամենայն Հայոց հոգեոր կենտրոն՝ Սուրբ Էջմիածին կատարած մեր անմռանալի այցելուրեամբ, Հայ Եկեղեցու իմաստուն և բարի Հովուապետ Նորին Սրբուրիւն Վազգէն Կարողիկոսի և նրա քոլոր գործակիցների հետ Մեր ունեցած Եղբայրական ռգեշնչող յարաքերուրեամբ :

Այս անգամ Մեզ այս օրինակ երկիրը քերեց Մեր եղանակ և սրահ մզաւ մը, որպէսզի հաղորդենք Ձեզ, Զերդ Սրբութեանը, Ռուս Պրավուլու Եկեղեցու բարձրաստիճան ներկայացւցիչների, եռվար դասի և հաւատացնալ ժառավրի սրտագիթ ողջոյնները Ձեր Հովուապետական 20ամեայ արդիւնաշատ գործութեան առքի:

Բերելով Մեր եղայրական ողջոյնները, միաժամանակ յոյս ենք յայտնում և ազօրում, որ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսը բազմապատի Զերդ Սրբութեան ուժերը՝ հետագայում ևս ծառայելու Նրա ամենասուրբ տնութին և Հայաստանաց մեծ Եկեղեցուն:

Գտնուելով Ձեր ինքնաւորց և օրինակ Երկրում՝ Մենք մտենավ գմում ենի դէպի այն հեռաւոր ժամանակները, երբ Հայ ժողովրդի մէջ նոր էր ծագում Քրիստոնեական հաւատիքի արշալոյսը առաքելական հարոզութեան միջոցով, որով սկիզբը դրուեց Քրիստոսի Աւտորամի տարածմանը Հայաստանում: Մենք մերիցիշում ենք Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի քափած զաները, ինչպէս նաև Հայ ժողովրդի և նրա Եկեղեցու անցած պատմական տաժանելի ուղին:

Հայաստանաց Առաքելական Եկեղեցին միշտ էլ եղել է Հայ ժողովրդի կողքին, երբ նա ծանր փորձութիւններ է կրել: Հայ Եկեղեցը անդինակաւութիւնը իրօք որ շատ մեծ է ոչ մրայն մեր Հայքներիքում, այլ և ամրող աշխարհում: Դրա վկայութիւնն է այս հանդիսաւոր ժողովը, որի մասնակիցների թուում մենք տեսնում ենք Քրիստոնեական միւս Եկեղեցիների յարգարժան ներկայացուցիչներին, որոնք Եկել են կիսելու Հայ հաւատացնալ ժողովրդի այս երգանիկ հանդիսութեան ուրախութիւնը:

Ռուս Պրավուլու Եկեղեցին յատուկ յարգանք ու սէր է տածում դէպի Հայ Առաքելական հմագարեան Եկեղեցին: Աշխարհագրականորէց մենք մօտիկ ենի իրար, մեր ժողովուրդների նակատագրերը սերտորէն շաղկապուած են միմեանց պատմականօրէն, մենք միակամ ենք աւետարանական ուսմութիւն հաստատման մէջ, իրար հետ ունեցած մեր բարեկամական յարաքերութեան, դէպի մեր մերձաւորները տածած ծառայական սիրոյ, Երկրի վրայ խաղաղութեան գործի ամրապնդման և մեր ովկետական մեծ պետութեան բարիքների բազմապատկման մէջ:

Մենք Վստահութիւն ենք յայտնում, որ Մեր այս այցելութիւնը աւելի ևս կ'ամրապնդի եղայրական սրտագիթ սիրոյ կապերը մեր սուրբ Եկեղեցիների միջն:

Զերդ Սրբութիւն, քոյլ տուէք Մեզ Ռուս Պրավուլու Եկեղեցու անունից մէկ անգամ ևս սրտագիթն ողջունենք Ձեզ այս Շշանակալից օրուայ առքին, չերմօրէն շնորհաւորել Ձեզ Զերդ սրբազն յորեւեամի կապակցութեամբ, միաժամանակ ողջունել Հայաստանաց Առաքելական Եկեղեցը եպիսկոպուուաց և ամրող հոգինը դասին, ինչպէս նաև հաւատացնալ ժողովրդին, որ ի Հայատան և ի պիհուս աշխարհի:

Մենք յայտնում ենք Զերդ Սրբութեամբ Մեր սրտագիթն շնորհակալութիւնը Ձեր սիրալիր ու առաւաճեան հիւրասիրութեան համար և ամրող հոգով մազքում Ձեր գլխաւորած Եկեղեցուն հետագայ ծաղկում, իսկ անձամբ Ձեզ՝ հաջառազրութիւն, առաւածաւուր ուրախութիւն և յաջոզութիւն Ձեր բալոր հետագայ ձեռնարկումների մէջ:

Թող մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսը Երկար տարիներ պահպանի Զերդ Սրբութիւնը բարեյաջողաւթեամբ:

Բիուն Սրբազան Պատրիարքին յաջորդեց Ն. Վահեմ. Կարտինալ Ռէկլլը-պրանտգ, որ խօսեցաւ Փրանսերէն, ի դիմաց Հռոմէական Եկեղեցին և Հռոմի Սրբազան Քահանայապետին: Ստորև կու տանք այդ խօսքին հայերէն թարգմանութիւնը.

«Ձերգ Սրբութիւմ,

Այցելել էջմիածին, Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ սրբազան քաղաքը, կը մնայ միշտ խոր ուրախութիւն մը, նախ Հայերան համար, որոնք աշխարհի քոլոր երկիրներէն ուխտի կու զամ այսուեց այն զավարչակին՝ ուր Զեր ժողովուրդի աշխուժ ոգին տարած է զիրեմի իրքն սփիւռք, սակայն նոյնակու ուրիշ ազգի քրիստոնեաներուն համար, ինչ ալ ըլլայ անոնց Եկեղեցական պատկանի իշխութիւնը :

Այս անգամ Պօղոս Զ Պապը, որ մեծ համակրութիւն մը կը պահէ Զեր Եկեղեցին Ակատիմամբ, մանաւանդ Զերդ Սրբութեան այցելութենին ետք Ա. Քաղաքը՝ Հռոմ, ըմբռնեց Զեր երաւէրը՝ էջմիածին զրկելու յատուկ առաքելութիւն մը, երկու զիլաւոր պատճառներով. նախ՝ սրբազան միւռնի օրինութեան արարողութիւնը, և ապա՝ Զեր Կարգիկասութեան համամետակի հանդիսութիւնը :

Սուրբ միւռնի օրինութիւնը Եկեղեցին համար ունի հոգնոր մեծ կարևորութիւն: Անոր ամենէն յայտնի նշանակութիւնը կարմուրութիւնն է որ այդ տարարողութիւնը ունի նշելու համար Եկեղեցին միւռնի մը:

Սրբազան միւռնը, օրինուած Եկեղեցւոյ Պետին կողմէ, կ'երբայ այտուեցէն դէպի բռոր քեմերը և բռոր ծոխները. այսպէս կապը կը պահանի և կը յայտնուի եպիսկոպոսին եեւ:

Սրբազան միւռնը կը գործածնուի խօրհրդակառարաւթիւններուն համար: Ան նշանն է Սուրբ Հոգիի գրաշմին: *Chrisma* բառը կը յիշեցնի Քրիստոս բառը, որ Օծեալին է Աստուծոյ: Ան ստամձնած է ծառայի կերպը, պահելով համերժ իր մէջ Աստուծային լուրի և այսպէս ան օծած է իր մարդկութիւնը, լիցնելով զայն Սուրբ Հոգիավ:

Ան փշեց այս Հոգին իր առաքելաներուն վրայ, ըսկով. «Ընդունեցէք Սուրբ Հոգին»: Ան տուաւ ամբողջ Եկեղեցին Սուրբ Հոգին՝ Պետուեկասէի օրը: Առաքեալները շարունակեցին տալ այդ Հոգին անոնց՝ որ կը մկրտուէին: Անզ Քրիստոսնան կ'ըլլայ Աստուծոյ օծեալը, և յատուկ կերպով մը կը կապուի Քրիստոսի՝ որ գերազանց Օծեալն է: Սուրբ միւռնը ուրեմն նշանն է ոչ քէ որևէ օծումի, բայց օծումին՝ Սուրբ Հոգիով և միւռքեան Քրիստոսի մէջ: Միացած Քրիստոսով, Քրիստոնեաները իրարաւ մէջ կապուած են հոգնոր այն կապով որ Եկեղեցին Խորհրդակառարական իրականութիւնն է:

Ուրեմն սրբազան միւռնը նշանն է միւռքեան Քրիստոսի մէջ, և միւռքեան յեկեղեցական:

Այս պատճառով, սուրբ միւռնի օրինութիւնը տօն մըն է ամբազ Եկեղեցին համար: Այս պատճառով, Պօղոս Զ Սրբազան Հայրը սիրով ընդառաջեց Զերդ Սրբութեան երաւէրին՝ զրկելու յատուկ պատճառամարութիւն մը, որպէսզ ներկայ ըլլայ այս համելիստութեան և մասնակցի Զեր Եկեղեցւոյ երրուանդին՝ Զեր հուրապետութեան, Զեր ժողովուրդին և յատկապէս Զեզի հետ իրոն եպիսկոպութիւնը:

Այսպէս կու զամ երկրորդ պատճառին, որ կը բերէ մեզ Զեզ մօս. Զեր

Կաքսդիկոսութեան բաներարդ տարեգարձն է, Զեր տօնն է իրքն առաջին հռվիւր Հայ Առաքելական Եկեղեցւու:

Կ'ուզեմ յիշատակել մի բանի դէպէնք, որոնք պատմական կարևորութիւն ունեն մեր մեր Եկեղեցիներու յարաքերութեան մէջ, և որոնք տեղի ունեցան Զեր բանամեայ կաքսդիկոսութեան շրջանին:

Նախ այս իրոգութիւնը թէ Զերդ Արքութիւնը ընդունեց Պապին կրաւէրը՝ դրեւած դիտարքներ Վատիկանի Երկրորդ ժողովին: Այս ժողովի նիստերուն, Հայաստանեաց Առաքելական Եկեղեցին ներկայացուեցաւ դիտող պատգամաւորներու կողմէ, որոնք տեղեակ պահեցին Զեր Եկեղեցին և տուին անոր աւելի ասպահով ծանօթութիւն մը մեր Եկեղեցւու կեամբէն, անոր ասուուածաբանական և հռվատական Վերանորոգումներին՝ այսօրուան աշխարհին մէջ: Փոխադարձարար, մենք ևս ճոխացանք այս խօսակցութիւններով և զաղափարի փոխանակութիւններով զոր ունեցանք Զեր դիտարքներուն հետ, որոնք շատ բան տալին մեզի ձեր պատմութեան, մեր աւանդութիւններուն և Հայ Առաքելական Եկեղեցւու այսօրուան կացութեան մասին: Ս. Էջմիածնէն այցելութեան գալով սրբազն բազակը՝ Հոռմ, Զերդ Արքութիւնը այս նոր յարաքերութիւններուն սուու ամենէն պաշտօնական արտայայտութիւնն ու դրաշմը: Երջապատուած Զեր նուիրապեսութեամբ, ինչպէս նաև Սովորական Հայաստանէն և սիիւռէն Եկեղեցւու այսօրուան կացութեան մերավ, Զերդ Արքութիւնը փախանակեց սիրոյ համբոյը և Ն. Ս. Պօղոս Զ Պապին հետ, ազօթելով միասնաբար Պետրոս Առաքելակի շիրիմին վրայ: Պապին հետ միասին, Գուէ երաւէր ուզգեցին «Քրիստոնեաներուն, բայց մասնաւայ Կաքուիկ Եկեղեցւու և Հայ Առաքելական Եկեղեցւու հաւատացեալներուն, որ պատսխանն աւելի մեծ հաւատաբութեամբ Սուրբ Հոգիի կամչին» որ կը երաւէր զիրենք աւելի խոր միութեան մը, որով պիտի կատարուի մեր Փրկչին կամքը և որ աւելի արդիւնաուր պիտի դարձնէ քրիստոնեաներուն ծառայութիւնը այս աշխարհին» (Միասնական յայտարարութիւն):

Երջանիկ եմ Եկեղեցնելու այս պահուս Նորին Սրբութիւն Պօղոս Զ Պապը: Կը ներկայացնեմ Զեզի Արքազն Հօր անձնական բարեմաղբութիւնները: «Գիտակից այս կրկնակ համեխսութիւններու նշանակութեան և կարեռութեամ, Զեզի և Զեր Եկեղեցին համար Մենք կը բարձրացնենք Մեր ազօթքը, որպէսզի այս արարողաւթիւնները ըլլան ուրախութեան աղրիւր և հօգնոր վերածնունդ Զեր բոլոր հաւատացեալներուն համար: նաև առիրը՝ աւելի խորացնելու եղայրական սէրք քրիստոնեաներու միջեւ, և համերաշխութիւնը՝ բարի կամեցնութիւն ունեցող բոլոր մարդոց միջեւ: Մենք անզամ մը ևս կը հաստատենք Մեր զերմ բարեմաղբութիւնը, զոր կը բանաձենք Մեր ազօթքն մէջ: այս համեխպամբ բող ըլլայ կարեռ հանգրաւան մը աւելի կատարեալ Եկեղեցական միութեան մը նամբուն վրայ, հաւատելով և սիրով»:

Ներեցէք, Զերդ Արքութիւն, որ աւելցնեմ բանի մը անձնական խօսքեր, իրքն Ռուբենիք Արքեպիսկոպոս և իրքն նախագահը Հայաստայի Եպիսկոպոսական ժողովին: Մասքբելսը բազակի Մայր Տանարին մէջ, ամէն եօթտարին անգամ մը կը տօնախմբուի մեծ համեխսութեամբ յիշատակը Զարորդ գարու սուրբ Եպիսկոպոսի մը, որ մասնակցած է Նիկոյ Սուրբ ժողովին և Մարտինիայի ժողովին: Ան եկած է իմ Երկիրս, բարողելու համար Աւետարանը: և անոր յիշատակը կաքուիկ ժողովուրդի մտքին մէջ կը մնայ քարմ, մասնակ Երկիր հարաւային մասին մէջ: Ան կը կոչուէր Սերվատիոս և ան եկամ մեզի Հայաստանէն: Այս տարի, երբ հանոյքը ունեցայ նախագահնելու մեր Տի-

բոջ Յիսուսի Քրիստոսի այս ծառային ի պատիւ եղած հանդիսութիւններուն , ես աղօքեցի անոր ծննդավայր Երկրի հաւատացեալ ժողովուրդին համար , Հայ տզգին ամբողջութեան համար , և յատկապէս Զերդ Սրբութեան համար :

Այսուհետեւ ողջոյնի խօսք ըստ Վրաց Օրթոսոքս Եկեղեցին անունով՝ Ն. Սրբութիւն Տ. Դաւիթ և Պատրիարք-Կաթողիկոսը , որ խօսեցաւ վրացերէն , բայց իր ողջոյնի խօսքը աւարտեց Հայերէն , օրհնելով ժողովուրդը և բաելով . «Խաղաղութիւն ամենեցուն» :

Խմբանկար սրբարոյս Միտոնի օրինութեան և Վեհափառ Հայրապետի զահակալութեան բանամեակի հանդիսութիւններուն մասնակցող Հայ և օսուրաբարձրաստիճան Եկեղեցականներու :

Ի գիմաց Երուսաղէմի Յունաց Պատրիարքութեան , ողջոյնի խօսք արտասանեց Գերձ . Տ. Կերմանոս Մետրապոլիտը , որ ըստաւ .

Զերդ Սրբութիւն ,

Եկած եմ այսուղ բերկութեամբ լի և մասնաւոր հպարտութեամբ , իբրև Աերկայացուցիչ Երուսաղէմի Պատրիարք Ն. Ամենապատութիւն Պետակիքոս Առաջինի , ներկայ ըլլալու Զերդ Վեհափառութեան զահակալութեան բանամեակի հանդիսութիւններուն :

Կը փափաքիմ փոխանցել Ն. Ամենապատութեան Եղբայրական ողջոյնները , սրտագին շնորհաւորութիւններն ու լաւագոյն բարեմաղքութիւնները այս երջանիկ առիքով , և միաժամանակ տալ ողջոյնները Սիոնի , բոլոր Եկեղեցիներու Մօր՝ լիապէս մեծարելի Հայաստանայց Եկեղեցին , զոր կը զրիխաւորէ Զերդ Սրբութիւնը Աստուծոյ շնորհով :

Հոս ներկայ եղադ բայօք հաւատացեալմերաւմ և իմ ի Քրիստոս եղբայր մերու տպօքքին կը միացնեմ իմ ալ ջերմ աղօքքս, որպէսզի Զերդ Սրբութիւմը ունենայ երկար, ժաշառողջ և արդիւնաւոր կեանք մը՝ ի շահ Հայ ժողովուրդին և Հայաստանեաց Եկեղեցիին:

Եւ Մովսէսի նման, որ բարձրացաւ լուս, վերցուց բազուկը և Խորայէլ զօրացաւ, բող Զերդ Սրբութիւնը կանգուն մնայ գահին վրայ, բարձրացնէ իր բազուկները, որպէսզի Հայ ժողովուրդն ու Եկեղեցին մնան և տևեն խաղաղութեամբ, բարօրութեամբ և հանգստութեամբ բազմաքիւ տարիներ. Ամէն:

Յաջորդ իօսողը եղաւ Մալապարի Արևելեան Եկեղեցւոյ Կաթողիկոս Ն. Սրբութիւն Տ. Մատթէոս Թովմա, որ շատ զգացուած շեշտով մը բերաւ Հնդկաստանի եղբայրական սիրոյ և չնորհաւորանքի իօսքը Ն. Օծութեան:

Ազա ողջոյնի և Համակրանքի գեղեցիկ իօսքերով Ն. Սրբութիւնը Հընորհաւորեց Անկիլիքան Եկեղեցւոյ և Քէնթըրպլըրի Արքեպիսկոպոսին անունով՝ Ն. Վահեմ. Էլլիսըն Եպիսկոպոսուր:

Ի գիմաց Երուսաղէմի Ֆրանչսկիեան Միաբանութեան և Կաթոլիկ Եկեղեցւոյ Սոււրբ Տեղեաց Պաշտպան Հայրերուն, իօսք առաւ Մառութիւխ Վրդ. Մաքի, որ յիշեց Ն. Սրբութեան այցերութիւնը Երուսաղէմ, և այդ այցելութեան բերած չնորհարաշն ուրախութիւնը և ստեղծած ջերմ մթնոլորտը Երուսաղէմի բոլոր Համայնքներուն միջն:

Օտար հիւրերու այս ջերմ և գեղեցիկ իօսքերը, արտասանուած Փրանս սերէն կամ անդուրէն լիզուով, թարգմանեց Գերչ. Տ. Շահէ Արքեպիսկոպոս:

Օտար Եկեղեցական պետերուն և Եկեղեցւոյ ներկայացուցիչներուն յաջորդեց և ուղերձ մը կարդաց յանուն Սփիւրքահայութեան Հետ Մշակութային Կապի Կոմիտէի, այդ Յանձնախումբին նախագահ Պրն. Վարդգէս Համապատեանը:

Յանուն Երևանի Սոււրբ Մեսրոպ Մաշտոցի Անուան Զեռագրաց Մատենադարանին, ողջոյնի հետեւալ գեղեցիկ իօսքը կարդաց Ակադեմիկոս Լեռն Խաչիկեանը.

Զերդ Ս. Օծութիւն

Տ. Տ. Վազգէն Ա.

Կարողիկոս Ամենայն Հայոց

Վեհափառ Տէր

Մաշտոցի Անուան Մատենադարանի Ցնօրինութիւնը և գիտական ոգջ անձնակազմը Զեր գահակալութեան արդիւնաշատ հասնամեակի և ազգանուեր լայն գործունեութեան առիբով ջերմօրէն շնորհաւորում են Զեր և ցանկանում առաւել բարեյացող և առաւել բեկմանաւր նար հսանեմեակմեր:

Մենք հպարտութեամբ նշում ենք, որ Զեր Վեհափառութիւնն այսօր, բազմած Սահակ Պարք, Ներսէս Շնորհալի, Ներսէս Աշտարակեցի, Խրիմեան Հայրիկ, Գէորգ Վեցերարդ Երշանկայիշտանի կարծիկասմերի գահին, շարունակում է կեանքի կոչել ազգօքնուն մայն առանդները և ընթամալ հայրենասէր գործունեութեան նայել մայրութիւն:

Ճականացրի բերաւմով Զեր և Զեր նախորդներից շատերին վիճակուել է: Խոգալ ոչ միայն Մայր Հայութիկում քահակուող, այլև նրա սահմաններից

դուրս, օտար հորիզոններում պառսպարբած Հայութեան հայրենաբաղ զանգուածների հոգևոր պէտքերը և համախմբել նրանց հայրենի երկրի, նրա մշակոյթի սրբազն աւանդների շուրջը: Հանրայայտ է, Վեհափառ Տէր, որ այս առումով շատ մեծ են Զեր ծառայութեանները: Սփիտքահայութեանը շնորհած Զեր այցելութիւնները, յիրավի եղել են կենսապարզն: Դուք ամէնուրեք սույն էք դրել որպէս վերածնուած Հայաստանի և պատագրուած Հայ ժողովրդի երքանիկ առանձնաւ, նպատակ ունենալով սփիտքահայութեան բոլոր համգրւանները կապել Սովետական Հայաստանի նոր ու ջրին և լուսաւոր առօրեային:

Մեր նախմինները կերտուել են մշակութային հոյակապ յուշարձաններ, որոնք ամէնուրեք արժանացել են անվերապահ զնահատութեան: Ըստ այդմ, մեր սրբազն պարտին է աչքի լոյսի պէտ պահպանել Հայ մշակոյթի մեջ աւանդուած անգնահատունի մասնենները և սրբութեամբ փոխանցել զալիք սերունդներին: Դուք, Վեհափառ Տէր, այս ուղղութեամբ և ս բնութեամբ աշխատանք էք տարել՝ պաշտպան կանգնելով և նոր կեամբ պարզելով հայրեննեաց յիշատակներին: Համբայայտ են Զեր զամեններով իրականացուած էջմիածնի Մայր Տաճարի մեծածաւալ նորոգումները, նրա ներքին և արտաքին բարձրանաշակ յարդարումը, Վեհարանի շենք սրահներում արևսոսի նար բանզարանի տաեդումը, ինչպէս նաև պատմական ու մշակութային մեծարժեք բազմաթիւ յուշարձանների վերակենդանացումը:

Մենք, Մաշտոցի Անուան Մատենագարանի ներկայացուցիչներս, խորին երախտագիտութեամբ ենք արժանացրաւ այսօր իին ու միջնադարեան ձեռագործի հաւաքիման և պահպանութեան ուղղութեամբ Զեր ծաւազած նպատակադիր ու արդիւնաւու գործունելութիւնը, որն արտայայտուել է Մաշտոցի Անուան Մատենագարանին մեր մշակոյթի տասնեակ մեծարժեք յաշարձանների նորիկարենութեամբ, որոնց մէջ յատակ յիշտակակութեան են արժանի Զեր սիրելի մօր ամունը յաւերժացնալ Աւետարանը և Թորոս Ռուպինի բարձրաբուստ մամրանկարներով զարդարուած ձեռագրերը:

Դրուանելով Զեր հայրենանուէր գործունելութեան արդիւնքները, չենք կարող այսօր չյիշել, որ դրամբ արգասաւորուել են աշխարհի խալագութեան պայմաններում: Հայ ժողովուրդը տառաւելացյն գիտ զնահատն խաղաղութիւնը, որին այնիքան ծարավի է եղել դարերի բնիքացքնւմ: Այս նշանաւորութիւնը Զեր հազ յայտնի է: Այդ չէ պատմառը, որ Դուք իրավէս աշխարհի շատ բներից արտասանեցիք Զեր ազնիւ «խաղաղութիւն ամեննեցումք»: Ան քէ ինչու, Վեհափառ Տէր, Դուք արժանի էք կրիստու մեծարման նաև խաղաղութեան պահպանութեան գործին բերած Զեր հետևազական շանենքի համար, որը բարձր է գնահատուել Սովետական պետութեան կողմից և նշանաւորուել Ձեզ տրուած կառավարական պարզեներով:

Ընդհամենք քանի տարի . . . բայց անմնացրդ նուիրաբերման որբան եռանդ, ինչպիսի մեծարժեք արգասիքներ, ի՞նչ մնայուն կորողներ . . .

Ի լրումն բանից մերոց սակառաց կամբոյ ըստ լեզուին նախնաց մերոց ի գիր արձանացրացմել, եթէ, արդարէ, բազում են երախտիք Զերդ Վեհափառութեան, որք շնորհապարտ կացուցանեն զազու Հայոց ի սփիւռս աշխարհի: Կետ նպատակի կենաց Զերոց և համայնք գործունելուանց կայր և մնան յաւերժ պահպանութիւն մտաւոր և ոգեդին գանձուց մերոց հայրեննեաց: Եւ գոհութեամբ պրտի հաստատեմք, եթէ յայս յամենայմի ոչ ինչ ունիք զգապարուիս հաստացման առաջի ժողովրդանն Հայոց. զոր թիզ արտելու էք, յաւելեաւ և լիսկ:

Առ այս, բայրութ սրտիւ քարեմապքեմք Վեհափառութեանդ Զերում Քաջառողջութիւն և արևշառութիւն ի յամայր ամս և կատարեալ լրաւմն ետօն թէն ըղձից և նպատակաց Զերոց :

Ի դիմաց Տնօրինութեանց Մաշտոցեան Մատենագարանի՝

Լ. Ա. ԽԱՉԻԿԵԱՆ

Գրեցաւ ի քուականութեանս Հայոց ՌՆԻՒՅ,
յամսեանն Սեպտեմբերի իջ, օրն Բ-շաբքի

Կարդալէ ետք կոնդակածն գրուած և զարդարանքներով գեղեցկացած
իր խօսքը, Ակադեմիկոս Լևոն Խաչիկեան յանձնեց Կաթողիկոսին պատժական
նկար մը, և բացատրեց անոր կարևորութիւնը Հետևեալ խօսքերով .

Վեհափառ Տէր,

Թթոյլ տուէք այժմ Ձեզ մատուցել Թագէոս առաքեալի իւլամերկ այս
Ակարը, որ գործն է էֆֆ. գարի սկիզբներիմ ապրած մի անյայտ Հայ Ակարչի :
Հաւանաքար մեծ չէ նրա զեղարաւեստական Եշանակութիւնը, սակայն խիստ
ուշագրաւ է այն՝ իր պատմական յիշատակարանով :

1854 քուականին պատմական Հայատանի հոդի վրայ կրկին բախում մ
էին Հայ Ժողովրդի մեծ քարեկամ ուստակամ բանակմերը մեր ոխերիմ բշնա-
մու : Քուրքական հարստահարիչների դէմ : Դրիմի պատերազմի Կովկասեան
ուղմանակատի զլխաւոր հրամանատարն էր հայազգի զօրավար Վասիլ Բեն-
քուրեանցը : Նրա հմտութեական համար մեծ ուղմանակատի տարրեր հատ-
ուածներում նույն բազարի զօրաքամարները Հայ կամաւորների և բարքական
լուծը բօրքափել երազող զիւղացիական զանգուածների զօրծում օժանդակու-
թեամբ, մի շաբէ յաղքանակներ տարած :

Վերական նակատամարտը տեղի ունեցաւ Յուլիսի 24ի լուսարացին,
Կարսից 18 կմ. հեռաւարութեան վրայ գտնուող Քիւրուկ-Դարս կաշուող դաշ-
տում : Թուրքերը Զարիֆ Մուսուաֆա Փաշայի հրամանատարութեամ մերժոյ
ումէին 60 հազարանց բանակ : Բնիքութեանցի հրամանի տակ գտնուում էր ըմե-
նումն 18 հազար զիմուոր : Թէև քշամրեն ուներ մարդկային ու միւրական մեծ
առաւելութիւններ, այսուամենային ուստական բազարի զօրքերը, իրենց ամե-
նուիրաւեամբ ու խիզախութեամբ՝ հրաշքներ գործեցին : Ռուսների կողքին
ներսաւար մարտնչում էին նաև Լորիս-Մելիքովի զլխաւոր բազարը կարծող
կամաւորները : Թուրքական բանակը կատարեալ պարտութիւն կրեց. կորցրեց
15 հրամօր, 16 արկզ վառող, 2 դրոշ. սպանաւածների քիւր 3232 էր, իսկ զե-
րի վերցուածներինը՝ 2000ից աւելի :

Քիւրուկ-Դարայի նակատամարտի նշանակութիւնը հսկայական էր :
«Երէ իշխան թեհրութեավ ուզում է իմա զարմացմել իր յաղքանակմերով, ես
էլ նրան կը զարմացմեմ իմ պարզմներով» ասաց Նիկոլա Ա. ցարը և 1854 թ.
Օգաստոսի 9ի հրամանազրով բազարի զօրավարին պարզւաւորեց Ս. Անդրէի շր-
ժանշանով : Պարզները ստացան նուև այլ Հայ զիմուրականներ՝ Սահակեանը .
Արարատնկիմ, Կոստանդնուպոլիս Արդութեանը, համաւոր Գարրիկը Գեղամեանը և
ուրիշներ : Իրախուսանէիր արժանացան նուև նրկանեան կամաւոր ջոկատին ա-
ռողմթեր գործող Հայկական զակատի հաեւամայ նշանակուած Յովակիմ Տէր Գը-
րիզորեանը :

Պատմական այս յաղքանակը մեծ ոգնութիւն առաջարեց ամէնու-

թեք: Եւ ահա, հայկական եկեղեցինքից մէկում պահուող Թաղէոս առաքեալի իւղաներկ մէկարի հակառակ երեսի վրայ ժամանակակիցներից մէկն արձանագրեց.

«1854 ամի 20 Յուլիսի ի շաբաթ օր տօմի որց Թաղէոսի առաքելոյն և Սամիխսայ կուսին եռչականում բազ Հայ իշխան Ռուսաց բանակազլուխ գեներալ Վասիլ Բենիքուբեանցն, յարշաւելի վարսում հազար Օսմանցոց ի վերայ Ռուսաց բանակի բաղկացեալ ի տասմէոր հազարայ ի Քիւրուկ տարա դաշտի, քաջամարտ ուրբ ժամ դիմանահարեալ Առուծուով յաղթեաց և գերեալ զնշեաց բանակն Օսմանցոց, ուստի իմբենակալի Ռուսաց Նիկոլայն պարգևատրեաց Բեներուբեանցն կայսերաց կապտանշան ոսկեցիրայ ասպիտիւ սրբոյն Անդրեյի»:

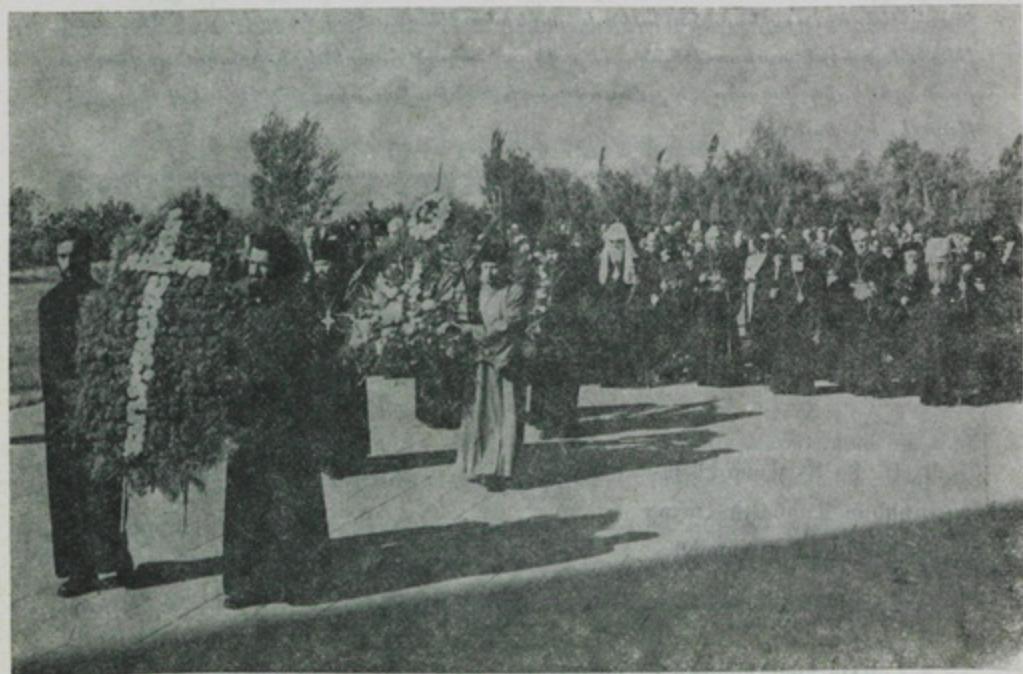
Այս մէկարը Մատենադարանի աշխատակիցները գտել են մէկ տարի առաջ, Թաղիմի շրջամի գիւղերից մէկում, մի կանչ մօտ՝ խիստ քայլայուած և անյօյ մաշաւած վիճակում: Գետական պատկերաբանի հմաւու վերականգնող ներից մէկը՝ մաքրել է այն դարաւոր կեղուից և առաջն տակ եռտապայ քայլայուած: Եւ այժմ՝ երկու կողմից ապահինենի մէջ առնաւած այս մէկարը մտաւում ենք Զեզ, Վեհափառ Տէր, խորենով որ այն կը գտնի պատշաճ մի անկի: Զեզ բանձարանային սրահներից մէկում, պահենով իր մէջ ապագայի համար ենք Զեզ գահակալութեան բանամենայ յարելամի յիշատակը:

Թէ՛ Հայ և թէ օտար եկեղեցականները իրենց խոսքը արտասանելէ ետք, Վեհափառ Հայրապետին յանձնեցին նուէրներ: Երրուաղէմի Պատրիարք Ն. Ամեն. Տ. Եղիշէ Ս. Արքեպիսկոպոս յատկապէս Երրուաղէմ պատրաստուած և սատուփով զարդարուած կաթողիկոսական գաւ մը նուիրեց ի յիշատակ Վեհափառ Հայրապետի քանամեայ գահակալութեան: Կ. Պոլսոյ Պատրիարք Ա. Ժեն. Տ. Շնորհք Ս. Արքեպիսկոպոս նուիրեց Հովուական գեղեցիկ զաւազան մը: Համայն Ռուսիոյ Պատրիարք Ն. Սրբութիւն Տ. Բիմեն նուիրեց պանակէ, լանջախաչ և ոսկեով ծածկուած գեղեցիկ սրբանկար մը: Վրաստանի Կաթ. Դեկոն Ն. Սրբութիւն Տ. Դաւիթ Ե. Նուիրեց պանակէ մը, իսչ մը և Վրաստան պատրաստուած ձեռագործներ: Մալապարի Կաթողիկոս Ն. Սրբութիւն Տ. Պասիլոս Մատթէոս նուիրեց փղոսկրէ և Ըստկական փայտուէ պատրաստուած գեղեցիկ ձեռագործներ: Մետրապոլիտ Կերմանոս Երրուաղէմ յատկապէս պատրաստուած սատուփէ գեղեցիկ սրբանկար մը յանձնեց Վեհափառ Հայրապետին, յոնարին յատուկ արձանագործթեամբ մը, յանուն Երրուաղէմի Յունաց Պատրիարք Ն. Ամեն. Տ. Գենետիքթու Ալաջնի: Կարտինալ Ուլլլպրանտոց բերած էր Սրբազն Պապին կողմէ յանձնուած երեք մետանիներ: ոսկեայ, արծաթեայ և պրոնկեայ, յատկապէս պատրաստուած Սուլքը Տարիին առիթով: Խոկ Ֆրանչիսկան Միտրանութեան գանահայրը՝ Ժանաւորապէս պատրաստել տուած էր արծաթի վրայ փորագրուած գեղեցիկ սրբանկար մը, որ կը ներկայացնէր Աստուածամայրը, աջ կողմը Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ և ձախ կողմը՝ իրենց Միտրանութեան հիմնադիր Ս. Ֆրանչիսկոս: Լուսոնի Եպիսկոպոս Ն. Վահեն. Էլիոնը նուիրեց Լուտոնի Ս. Պոլոս Մայր Տաճարը ներկայացնող գեղեցիկ նըկար մը: Խոկ ՀՍՍՀ Սինխատրների Սովետին Ալորնթեր Եկեղեցական Գործերու Խորհուրդի նախագահ Տիմար Մարգիս Գասպարեան նորին Սուլքը Օծութեան նուիրեց յատկապէս պատրաստուած պղինձէ կաթուայ մը, նմանահանութիւնը Հաղարծինի Հին կաթուային, որ կը գտնենուի այժմ Գետական Թանգարանը:

Միւսոնի օրնութեան և Վեհափառ Հայրապետի քանամեակին զոյզ առիթներով, բազմաթիւ բարեպաշտներ, Հայուսանեայ Եկեղեցւոյ թեմեր և Եկեղեցւոյ պատրաստառներ նուէրներ բերին Մայր Աթոռ Ա. Էջմիածին:

իսկ երեք բարեպաշտներ փափաքեցան ըլլալ կնքահայրերը սուրբ միւռոնի օրհ. նութեան, և այդ առիթով ևս նուէրներ յանձնեցին նորին Սուրբ Օծութեան: Եղած նուիրատուութիւններուն մէջ յատուկ յիշատակութեան արժանի էր Ամերիկայի թէմի 70,000 տոլարի նուէրը, որ պիտի յատկացուի էջմիածին քաղաքի Ս. Առողուածածին եկեղեցւոյ վերանորոգութեան: Ուշագրաւ էր նաև Փարիզէն Պին. Նուրհան Ֆրէնկեանի նուիրած զաւազանը՝ ոսկեայ զլուխով:

Յաջորդ օրերուն հիւրերը և ուխտաւորները այցելեցին Պետական Թանգարան, Ս. Գեղարդի վանք, Օշական, Զետպրաց Մատենադարան և Աւան:

Եկեղեցական պատուիրակութիւններու այցը Շիծենակարերդի
Հայ նահատակներու յուշարձան:

Սեպտեմբեր 28ին եկեղեցական դասը և թեմերու բոլոր պատղամաւորները, Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Վազգէն Ա. Կաթողիկոսի զվարուրութեամբ, այցելեցին Շիծենակարերդ, Հայ նահատակներու յուշարձանին: Տպաւորիչ թափօրով մը, որուն առջեկն կը տարուէին խաչաձև ծաղկեպսակներ, եկեղեցական չքախումբը յառաջացաւ դէպի բոլորաձև յուշարձանը, որուն կեդրոնը մշտավարոցը կը յաւերժացնէ յիշատակը Հայ նահատակներուն: Զետեղելէ ետք ծաղկեփունջները բոցին շուրջ, նորին Սուրբ Օծութիւնը ազօթքի հրաւիրեց բոլոր ներ-

կամերը և արտասանեց «Հոգւոց»ը։ Նորին Ս. Օծութեան հետևեցան Համայն Առաքիոյ Պատրիարքը՝ հոգեհանուստեան արարողութեամբ մը ոռուերէն լեզուով, Կարտինալ Աւլլպարանտոզ՝ լատիներէն լեզուով, Վրաց Սրբազն Կաթողիկոսը՝ վրացերէն լեզուով, Լոնտոնի Եպիսկոպոսը՝ անգլերէն լեզուով, որմէն ետք Հայերէն լեզուով բոլոր ներկաներուն կողմէն երգուեցաւ «Հայր մեր»։ Միւլոնօր Հնութեան և քանամեակի հրճուալից և ուրախ հանդիսութեաններէն ետք, Հայ նահատակաց ոգեկոչումը յուշարձանի յուղիչ մինուլորին մէջ, բոլորին սրտերէն անզամ մը ևս անցուց Հայ ժողովուրդի նահատակութեան այդ սև յիշատակը, որուն հաղորդակից եղան օտար եկեղեցներու պետերը և անոնց ընկերացողները։

Այս զոյլ հանդիսութիւնները մայր Հայրենիքի և Ս. էջմիածնի պատմութեան մէջ արձանադրուեցան ոսկէ տառերով, իրրե փասով Հայաստանի հաւոց Եկեղեցւոյ վերածնունդին և յաւերժութեան, Հայ ժողովուրդի միամնութեան և Հայրենասիրութեան, մեր վերածնունած Հայրենիքի իրականութեան և իրրե գեղեցիկ փասով Հայ ժողովուրդի անխախտ սիրոյն՝ հանդէպ Մայր Աթոռ Ս. էջմիածնի։

Այս առթիւ, իրրե վերջարան մեր նկարագրութեան և իրրե Հարազատարայութիւնը Հայ ժողովուրդի զգացումներուն՝ իր Սրբազն Հայրապետին նկատմամբ, Հաճոյքով կը հրատարակենք Նորին Սուրբ Օծութեան ուղղուած նամակը Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան Ցիկանս Նախագահ Տիգրան Ալեքս Մանուկեանի։

Օգոստոս 25, 1976

Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Վազգէն Ա.

Կաթողիկոս Ամենային Հայոց

Ս. էջմիածնին, Հայաստան

Վեհափառ Տէր,

Ահա համդիսաւոր ու հոգխոսով առիք մը ևս կը ստեղծուի համայն Հայ ժողովուրդին համար, և աշխարհի բոլոր ծագերէն խումբ-խումբ Հայեր կը փութան էջմիածնին՝ մասնակցելու համար Խորին Խուր Օծութեան գահակալութեան Խսնամնանակի տօնախմբութեան։

Վերջին երկու տասնամետակմբութ Հայաստանեաց Եկեղեցւոյ պատմութիւնը պայծառացաւ Զեր տնօնին լոյսով. Զեգմով Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի դարաւոր Արքոր ունեցաւ արժանաւոր գահակալ մը, իսկ Սուրբ էջմիածնի Մայրավանքը ապրեցաւ վերելքի, շինարարութեան ու վերահաստատուած փառքի նոր շրջան մը։

Զեր ներշնչեալ և վարչագետ անձին մէջ հայրենի ժողովուրդը հաստատեց Սուրբ էջմիածնի եկեղենակալութեան բարձրացաւմը և անհում պիտի ու խոր յարգավանք կապաւեցաւ Զեղի։ Մեզի համար երջանկութիւն եղած է միշտ հաստատել թէ համատարած յարգանքի և համականքի խորհրդանիշ մը կը համկիսանայ Վեհափառութեանդ ամսութ Մայր Երկրի ժողովուրդին վրայ։

Զեր գահակալութեամ տարիներում ոգի և շունչ ստացան մեր հինաւուրց վանելներն ու եկեղեցիները . Զեր հոգածու միտքն ու շինարար նիզերը աւերակներէն վեր բարձրացուցին մեր նարուարապետական գեղեցկութեանց վը-ամ կառոյցներէն շատերը և կենդամութեամբ ու հպարտութեամբ վերականգնեցին իրենց պատմական փառքին մէջ :

Մեզի՝ Սփիուքահայերուս համար կենարար իրողութիւն մը համդիսացան Վեհափառութեանդ զահակալութիւնը, որովհետև Դուք գիտցան հասնի իւրաքանչիւր սփիուքահայու և օծել անոր հոգին էջմիածնի լոյսով . Զեր ասուածատուր շնորհներով բաշխուեցան բոլորին՝ անձամբ այցելեալ տարրեր գագութեր կամ Զեր պատգամն ու շունչը հասցմելով մինչև հեռաւոր անկիւն ներմ աշխարհի :

Այսօր Հայութիւնը ամենէն աւելի տարածուած է ի սփիւս աշխարհի, սակայն, նոյն ատեն, աւելի ուժգին կապուած է Մայր Արոռ Ս. Էջմիածնին, որովհետև կենդանի հաղորդակցութեամ մէջ է անոր հետ, առաւելարար Զեր շինարար և առաքիւազարդ անձին ընդմէջէն :

Սուրբ էջմիածնին մեր հաւատոքի կառամը համեխացած է բոլոր դարերուն ըմբացին, և այսօր անոր շեմ ու պայծառ վերականգնումը մեր սրտերը կը լեցնէ բերկրամբի և հպարտութեան անսպառ աղքիւրմերով : Պատմութեան բախտաւոր մէկ դիպուածավ՝ Մայր Արոռի վերելքի այս համգրուածին գահակալելու կոչուեցաւ Զերդ Վեհափառութիւնը, որ առաւելագոյն շինդանով բռիչէ մը տուու այդ վերելքին :

Մենք կասկած չունինք որ մեր Եկեղեցւոյ պատմութիւնը Զեր իշխանութեամ տարիները պիտի նուիրազորդէ Զեր անունով և պիտի կնքէ զանոնք Զեր շնորհալի անձին դրաշմավ . Զեր իշխանութեամ տարիները պիտի անցնին պատմութեան իրեւ Վազգէն Առաջին Շինարար Հայրապետի ժամանակաշրջան :

Զեր զանակալութեամ համեխսաւոր առիթով ամրող աշխարհի Հայութեամ սիրութերը կը ցնծան Զեզի հետ . ամէն Հայ մտամակից կը դառնայ Մայր Արոռի նուիրական կամարներում տակ կայտալիք հոգեպարար համդիսութեամց :

Այս առնչութեամբ հաւատարար ամէն հաւատաւոր Հայութ հոգու խտացուցած կը լլամբ մեր ողջոյնի այս սրտազին գիրին մէջ՝ եքէ Զեզի մազքենիք երկար, առևշատ ու երջանիկ տարիմեր : Քսան տարի Զեր շնորհաւատ անձով խորհրդամշտեցաւ մեր Սուրբ Եկեղեցւոյ պայծառութիւնը . ու բանի վառ ու կենսուրախ մնայ Զերդ Վեհափառութիւնը՝ կենդանի ու շեմ պիտի ըլլայ մեր Եկեղեցին :

Հայութ մեր ամեխան ապրաւմներու խորերէն սրտազինս կը շնորհաւարենիք Վեհափառութիւնդ, ցանկալով Զեզի երկար ատեն տեսմեն Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչի պայծառ զահուն վրայ :

Որդիական խորաւնի ակնածանօք՝

Ա. ՄԱՆՈՒԿԵՍՆ

Նախագահ